

i Stand til at bevise. En nær Slægtning af mig blev angrebet af en meget farlig Sygdom: Kræft eller Benedder i Overkæben. Strax da denne Sygdom udbrød, henvendte han sig til den nærmeste Læge, som ogsaa tog ham under Behandling, men uden Nytte; Behandlingen hjalp ikke. Derefter indlagdes den Syge paa Amtets Sygehus, men uden der at kunne faae Hjælp; Alt, hvad der blev gjort, hjalp ikke, Sygdommen greb mere og mere om sig. Den Syge søgte da ind til Kjøbenhavn og brugte Homøopathen eller Sukkerdoktoren, som det jo ogsaa kaldes, men Alt uden Nytte; Sygdommen greb saa vidt om sig, at Materien flød ud af Næsen, og jeg tror, at den ikke var langt fra at naae Hjernen. Den Syge lagde sig da ind paa Kommunehospitalet her i Kjøbenhavn, hvor han derefter var i længere Tid, men ligeledes uden Nytte. Lægerne erklærede tilsidst, at de ikke kunde kurerer ham, og han maatte da tage hjem i den fortvivlede Tilstand, at han ikke vidste, hvad der var at gjøre. Det er derfor min Overbevisning, at havde denne Mand ikke faaet Hjælp andetsteds fra, vilde han have været død nu, og Døden vilde have været en Følge af hans Sygdom. Jeg talte da til en Kone, ikke en af de saakaldte „fløge Koner“ — hun giver sig ikke af med at kurerer Alt, men kun daarlige Fingre og Saadant, som hun kan se med sine Dine —, og jeg spurgte hende, om hun ikke troede, at hun kunde hjælpe Manden. Hun svarede, at det gjerne var muligt, dersom Staden ikke var bleven for gammel; men er et Menneske i den Forlegenhed, at det gjælder Livet, griber det efter Redning, selv om det kun er et Halmstraa. Jeg skrev da øieblikkelig ud til den paagjældende Mand: Saaledes har hun svaret mig, ønsker Du ikke at prøve det? Han svarede da: Jo, med største Fornøielse! Han kom Dagen efter kjørende til mig, og da Konen er Nabo til mig — det er min Af-tægtskone, jeg staar i Af-tægtsforhold til hende —, sendte vi Bud ind til hende, og han kom da til at tale med hende og spurgte hende, om hun troede, at hun kunde gjøre Noget for ham. Hun svarede: Jo, det kunde gjerne være muligt, naar det ikke var blevet for gammelt. Og hvad sffer? Hun følger med Manden

derud, hvor han bor og brugte sine Medika-menter — ikke Sereri og Trollet eller saadant Noget, men skarpe Medikamenter, som have nogen Kraft ved sig —, hun opholdt sig hos Manden i 3 Dage, og han kom sig, er rask den Dag i Dag og er kureret for den Sygdom, som Lægerne ved Kommunehospitalet havde sagt sig fra. Det er min Overbevisning; at havde han ikke faaet Hjælp paa anden Maade, vilde han, skjøndt han havde gennem-gaaet mange Lægekure, nu have været død. Det her Nævnte er et Exempel paa, at der er mangfoldige Mennesker, der kunne hjælpe deres Medmennesker, og saa maa de ogsaa have Lov dertil. Naturligvis maa der være Indskrænkninger mod Misbrug, og for saadanne maa der være saftsat Straf, men i Tilfælde, hvor sliige Mennesker kunne yde Hjælp, bør det være dem tilladt. Derfor har jeg glædet mig ved, at Lovforslaget er kommet frem, og jeg tror, at det vilde være et stort Gode, om det blev vedtaget, hvorfor jeg skal anbefale og støtte det paa det Bedste.

Chr. Jensen: Ved at indbringe et Lovforslag er det altid vanskeligt at gjøre Alle tilpas; denne samme Opdagelse have vi gjort i Dag, idet det ærede Medlem for Beile Amt's Edie Valgtreds (Th. Nielsen) fandt, at vort Forslag ikke var vidtgaende nok; men Sagen er, at vi ikke have tabt af Syne, at vi ogsaa have med den høitagtede Justitsminister at gjøre i denne Sag, og vi have derfor stillet vort Lovforslag saa konservativt, at jeg dog havde havt Haab om, at den ærede Minister skulde have taget nok saa velvillig imod det, som Tilfældet i Dag har været. Den ærede Minister har jo med rene Ord sagt, at han ikke har forandret sin Anskuelse i saa Henseende, han har jo stemt imod et lignende Forslag i det andet Thing, da det var til Forhandling der, og han tilføiede, at vi slet ikke maatte forlange af ham, at han skulde støtte vort Forslag. Jeg veed et Tilfælde med en anden Mand, der ligeledes havde været bestemt imod Kvassalveri, men han kom dog til at forandre sin Anskuelse. Vel var denne Mand ikke Minister, men han var dog i alt Fald Amtmand —, det nærmer sig dog noget dertil. Det er ikke fordi